

καὶ τοῦ πλάτου ἕτερες ὀρυῖες τέσσερες ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ ἡνδρίσκειται μὲ ἅπασά του ἄλλο δικαίωμα καὶ μὲ κάμποσες πέτρες καὶ θεμέλιο ... Τὸν ὅποιον ἄνωθεν σπιτότοπον δίδει ὡς ἄνωθεν, ἵνα κάμη πρὸς τὸ ἄνωθεν παιδί διὰ βαπτιστίκι του διὰ νὰ τὸ κάμη καὶ δεσπονέρη εἴτι ἄρα θέλει καὶ βούλεται μὴ ἀπὸ τινος ἐναντιούμενος μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις τόσο ὁ αὐτὸς Γιώργος, ὡσὰν καὶ πάντες οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι αὐτοῦ νὰ ἔχουν ὁμπλῖγο νὰ δίδουν πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλο καὶ πάντας τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ τὸν κάθε ἴησιον χρόνον, κάθε στήν πρώτη τοῦ Τρυγητίου, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τὸν ἐρχόμενον ρεάλι μισὸ καὶ ἓνα κοττόπουλλο καὶ τοῦτο αἰωνίως ὡς ἄνωθεν, δίδοντας ἐξουσίαν τοῦ ἄνωθεν μισσέρ Ἰωάννη διὰ ὄνομα τοῦ ἄνωθεν παιδιοῦ του, νὰ στριδάρη καὶ δεκρετάρη τὸ παρὸν χάρισμα καὶ βαπτιστίκιον διὰ νὰ ἔχη πάντοτε τὸ στέρεο, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον, διότις ὅποτε τῷ καιρῷ ἤθελε ἐναντιωθῇ τινὰς τὸν ἄνωθεν φιότζο μου, ὁββέρο τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του, ὡς ἄνωθε διὰ τὸν ἄνωθεν τόπον, ὑπόσχηται ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ κτήματά του ὅλα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, νὰν τοὺς μαντενίρη στὸ ποσσέσσο τὸ παντοτινὸ καὶ ἔπειτα νὰν τοῦ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε ἐνάντιον ἐξοδες, ντάννα, ἰντερέσσο καὶ μεγιοραμέντα, ἔτζι ἀλικόντρο καὶ τοῦ αὐτοῦ παιδιοῦ νὰ εἶναι ὁμπλῖγάδα καὶ ὑποτικάδα τὰ καλά του καὶ μεγιοραμέντα ὅπου ἤθελε κάμει στὸν αὐτὸν τόπον διὰ τὴν ἄνωθεν κοντριμπουτζιὸν τὸ ρεάλι μισὸ καὶ κοττόπουλλο τὸν κάθε χρόνον καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ τὸ ὅποιον παιδί, ἐπειδὴ καὶ νὰν μὴ εἶναι τοῦ νόμου, ὁ ἄνωθεν πατήρ του προμεττέρει ἵν προπρις μπένις διὰ τὸ αὐτὸ καὶ μαντενιμέντο τῆς παρούσης ...».

269

1653-1823. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, δικαστικές αποφάσεις κοινοτικών κριτηρίων, διαιτητικές αποφάσεις, αποφάσεις γενικής συνελεύσεως του κοινού, διαδικαστικά έγγραφα. Δρυμαλία, Κάστρο Μπούργος, Νεοχώρι, Φιλώτι (Νάξος), Θερμιά (= Κύθνος), Κωνσταντινούπολη, Μυκόνος, Νάουσα (Πάρος), Νιός (= Ίος), Παροικιά (Πάρος), Πάτμος, Πλοέστι, Πολύκανδρος (= Φολέγανδρος), Σύρος, Χίος.
Έλ ἐ ν η Κ ο ύ κ κ ο υ, *Οἱ κοινοτικοὶ θεσμοὶ στὶς Κυκλάδες κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν. Ἀνέκδοτα ἐγγράφα, Ἀθήνα 1989, σ. 17-318 αρ. 1-209.*

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ «ΚΑΤΖΕΛΛΑΡΙΟΥ»
(ΝΟΔΑΡΟΥ)

1716, 14 Ιανουαρίου

«... Μὲ τὸ νὰ πέρασεν εἰς τὴν ἄλλην ζωὴ ὁ μακαρίτης ἐντιμότητος χωρεπίσκοπος Καριστινός, πὺν εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῆς καντζελαρίας ἐργαζούντανε. Τὴν σήμερον περιμαζωμένοι οἱ πολὺ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες προεστοὶ μὲ βουλὴ καὶ θέλησιν καὶ τῆς λοιπῆς κοινότης, στὸν διατεταγμένον τόπον διὰ νὰ κάμουν ἐγήφισιν. Καὶ καθὼς εἶναι πάρα πολὺ ὠφέλιμη καὶ ἀναγκαία τούτῃ ἢ ὑπόθεσις ἐγνωρίστηκε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς προεστοὺς μας ἓνας ἐκλελεγμένος πὺν νὰ ἔχει πρᾶξιν καὶ τιμημένην ἐμπιστοσύνην νὰ ἐπιμελεῖται μὲ καθαρότητα τούτῃ τὴν χρειαζόμενην ἐπιστάσιαν διὰ σύστασιν καὶ εὐχαρίστησιν ἀνάπαυσιν τοῦ

κόσμον. Καὶ μὲ κοινὴν βουλὴν καὶ ἀπόφασιν κατὰ τὴν τάξιν ἐψηφίσαμεν καὶ κατασταίνομεν διὰ νοδάρου ὡς ἄνωθεν καὶ φανερόν καντζελάριο τὸν πολλὰ ἔκλαμπρο ἀφέντη Νικολάκη Σπυρίδου, γνωρίζοντάς τονε διὰ καλὸν καὶ ἄξιον, τοῦ ὁποίου μὲ δύναμιν τῆς παρούσης δίνομεν κάθε ἄδειαν, δύναμιν καὶ ἐξουσίαν νὰ ἐργάζεται τὴν ἐπιστάσιαν ἐτούτην φανερά καὶ ἐλεύθερα, καὶ νὰ ξετρέχει εἰς τὰ πάντα ὅλα πὺν ἐξακολουθοῦσι τῆς ὁμοίας ἐπιστάσιος καὶ τὰ ὅσαν περιγράφει καθὼς τοῦ ἐψηφοῦμεν νὰ τὰ ξακολουθοῦμεν παντοτενὰ μὲ πίστιν καὶ νὰ τὰ βαστοῦμεν βέβαια καὶ ἀνέκοπτα, δέχως καμμιᾶς λογῆς ἐναντιότητα. Καὶ τὰ πάντα νὰ τρέχει μὲ τὴν συμβουλὴν τῶν ἀφεντῶν προεστῶν διὰ νὰ εἶναι οἱ ὑποθέσεις μὲ κάθε ἐιρήνην. Καὶ διὰ εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς κόπους του εἰς σὲ ὅσα καταστιχώνει καὶ ὅσα ἄλλα περιγράφει νὰ τοῦ γίνεταί ἡ ἀνταμοιβὴ μὲ διάκριση κατὰ τὴν ποσότητα τῆς ὑπόθεσης διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀφεντία του παντοτενὰ εὐχαριστημένος κατὰ τὸ δίκαιον.

Ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν ἐδικήν του ὑπογραφή μόνον ἔχουν νὰ βεβαιώνονται ὅλα τὰ γράμματα ὅ,τι λογῆς φύσεως καὶ ἂν εἶναι, ὅσα εἶναι τῆς χρείας νὰ τὰ βουλώνει μὲ τὴν συνηθισμένην βούλαν τῆς κοινότης μας, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κρατεῖ πάντα εἰς φύλαξιν.

Τοιοιτοτρόπως γνωρίζομεν διὰ κοινὴν διόρθωσιν καὶ ὑπογράφομεν διὰ βεβαιότητα νὰ εἶναι ὁ ἄνωθεν ψηφισμένος καντζελάριος ἀφέντης Σπυρίδου παντὶ ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλαν του τὰ δοσίματα, δίχως νὰ πληρώνει ποσῶς τίποτις ...».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ (ΠΑΡΟΥ) ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

1724, 13 Δεκεμβρίου

«Ὁ ἐνδοξότατος ἀφέντης μας καὶ διαφεντευτὴς μας δραγομάνος, μᾶς παρακινᾷ καὶ διορίζει νὰ γένει ἡ στίμα καὶ ἡ ἀποκοπὴ τῆς γῆς κατὰ τὴν γκοινήν πατέντα πὺν ἐκάμαμε, τὴν ὁποίαν τοῦ τὴν στείλαμεν καὶ τὴν εἶδεν καὶ βεβαιώνει πὺς εἶναι πολλὰ καλή. Καὶ διὰ νὰ τελειωθεῖ μὲ ὅλες τῆς τες περιστάσεις, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ἀναγκαίαν ὑπόθεσις καὶ μὲ ἐιρήνην καὶ ὁμόνοιαν, σωστὰ καὶ δίχως δόλον. Μᾶς ἔστειλε καὶ συνοδικὸν ἀφορισμόν, τὰ ὁποῖα ἐδιαβαστήκασιν παρησίαν καὶ φαίνονται τὸ τί διαλαμβάνουσι νὰ συντρέχομεν. Διὰ τὴν αἰτίαν τὸ λοιπὸν ἐτούτην ἔγινε μάζωξις στὸν διατεταγμένον τόπον, κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ οἱ προεστοὶ πὺν εἰς σὲ κοινὴν πατέντα ἦτονε ψηφισμένοι ἐρεφουδάρουν αὐτοθελήτως διὰ νὰ μὴν εἶναι καμμιάν ὑποψίαν, πὺς ἠθέλασι νὰ κάνουν τὸν μόνον τως. Καὶ μὲ κοινὴν ἀπόφασιν μικρῶν καὶ μεγάλων πὺν ἦτονε εἰς τὴν σύναξιν, μὲ βουλὴ καὶ θέληση καὶ τῆς λοιπῆς κοινότης, ἐψηφίσαν πάλε νὰ εἶναι οἱ λοιποὶ πὺν εἶναι εἰς τὴν λεγόμενην ἐκείνην πατέντα μὲ καλοὺς νοικοκυραίους καὶ νὰ ἔχουσι κάθε ἄδειαν, δύναμιν καὶ ἐξουσίαν νὰ ποῦσι νὰ κάμουν καὶ νὰ τελειώσουν τὴν στίμαν καὶ ἀποκοπὴ ὅλων τῆς γῆς καὶ μοναστηρίων καὶ κεσίμια ὅλα πὺν εἶναι στὸ μέρος μας. Καὶ τὰ ὅσα κάμουν καὶ τελειώσουν νὰ εἶναι στερεά, βέβαια καὶ ἀνέκδοτα.

Οἱ ὁποῖοι ἐψηφισμένοι εἶναι ὅλοι οἱ κάτωθεν ὀνοματισμένοι ...».

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΡΚΟ ΒΟΕΒΟΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

1748-1749

«Εἰς τοὺς 1160 ἔχοντας ὁ Χαλλὶλ ἀγὰς τὸ ἱλιζάμι, ἤγουν τὴν δεκατία τῆς νήσου Ἀξίας,

καὶ μὴ ὑποφέροντας οἱ ραγιάδες τὰ ζουλούμια ἀδικίες καὶ ἀνυπόφερτες ἀβανίες, ὅπου τοὺς ἔκαμνεν, ἐφέρθησαν εἰς τὴν κραταιὰν βασιλείαν παραπονούμενοι καὶ ζητώντας δικαιοσύνην. Καὶ εὐσπλαγχνίσθη ὁ ὑψηλότατος καπετὰν πασιάς καὶ ἔστειλεν μουμπασίρη, μὲ ἔνδοξόν του μπουγιουρτλί ὀρισμόν, τὸν Ἀχουμέτ ἀγά. Καὶ ἐρχόμενος εἰς τὸ νησί τῆς Ἀξίας καὶ μὲ τὴν ἀγίαν κρίσιν ἔγινεν τὸ δίκαιον. Πλὴν καὶ ὁ εὐρισκόμενος κόνσολος τῆς Φραντζας καὶ ἄλλοι Φραντζέζοι καὶ οἱ πατέρες οἱ Ἰησουῖτες ἐπαραστάθησαν εἰς τὴν παρρησίαν τῆς ἀγίας κρίσεως φανερώνοντας τὸν βασιλικὸν ἀχτιναμέ, καπιτουλατζιόνες καὶ μπεράτι, ἦγον πριβιλέγγιο καὶ ἄλλα φερμάνια, ἦγον προστάγματα βασιλικά καὶ ἄλλους ἐνδόξους ὀρισμοὺς τῶν ὑψηλοτάτων καπετὰν πασιάδων καὶ προσωπικῶς ἐκρίθησαν μὲ τὸν ἄνωθεν βοῖβόδα Χαλὶλ ἀγά, λέγοντας πῶς τὸ καθόλου εἰς αὐτὰ ὅλα τὰ βασιλικά προστάγματα δὲν ἔκαμνεν καμίαν εὐπειθειαν, οὔτε κανένα ψῆφος. Μόνον εἰς ὅλα ἐναντίως ἔπραξεν. Πρῶτον: ἐναντίον τοῦ βασιλικοῦ ἀχτιναμέ, ὅτι ἀπὸ φαγιά, πιωτὰ καὶ ἄλλα χαρίσματα, πεσκέσια, ὅπου τοὺς ἔρχονται, κουμέρκι νὰ μὴ δίδουσι. Αὐτὸς τὸ ἔπαιρνε. Δεύτερον: διὰ τὰ ὑποστατικά τους ἀμπέλια, χωράφια, λιογύρια κατὰ τὸ κανόνι νὰ παίρνει τὸ πέμπτο. Αὐτὸς δὲν εὐχαριστήθη ἀλλὰ ἀδίκου καὶ παρανόμου τρόπου, τὰ ἄφινεν ἀπάνω μας καὶ τρέχοντας, πουλώντας εἰς τὸ κοινὸ ἐπτὰ καὶ ὀκτὼ πινάκια τὸ κριθάρι, ἐμᾶς τὸ ἄφινεν πρὸς πινάκια δύο. Καὶ μὲ κάθε δυναστεία μᾶς ἔπαιρνε τὰ ἄσπρα. Καὶ ἔτζι καὶ εἰς ὅλα τὰ εἰσοδήματα, εἰς τόσον ὅτι ἐναντίον τὸ κανόνι τὸ βασιλικὸ καὶ ἐναντίον τῆς δικαιοσύνης μᾶς ἐπῆρεν ἀδίκου καὶ παρανόμου τρόπου διακόσια τριάντα σύο γρόσια, τὰ ὅποια μὲ τὴν δικαιοσύνην τὰ θέλομεν. Διὰ τὰ ὅποια ὁ ἄνωθεν βοῖβόδας μερικὰ ὁμολόγησεν καὶ μερικὰ ἀρνήθηκεν. Καὶ ἐξετάζοντας ἐπιμελῶς μὲ τὴν ἀγίαν κρίσιν ἀποδείχθησαν ὅλα ἀπάνω του ἦγον τὰ διακόσια τριάντα δύο γρόσια καὶ ἐπάρθησαν καὶ ἐγχειρίσθησαν εἰς τοὺς ἄνωθεν Φραντζέζους, καθὼς τὸ δίκαιον τὸ ἐζήτησεν. Τόσον δίδεται εἶδῃσιν εἰς τοὺς ὑψηλοτάτους αὐθεντάδες μας καὶ πάλιν πρόσταγμα τῶν αὐτῶν ὑπερτάτων αὐθεντῶν ...».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΙΑΤΡΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

1776, 9 Αυγούστου

«... Τὴν σήμερον συμφωνᾷ καὶ ταιριάζει ὁ σιὼρ ντοτόρ Πάουλο Νεγκρέτι Μιλανέζες, μὲ τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους καὶ ὑπόσχεται καὶ ἀπομένει ὁ λεγόμενος σιὼρ ντοτόρες νὰ σταθεῖ ἐδῶ εἰς τὸ νησί μας καὶ νὰ ἐπιχειρῆται τὴν ἐπιστάσιαν τῆς γιαιτρικῆς του καὶ νὰ κουράρει τὸ Κάστρο ὅλο κοινῶς εἰς ὅ,τι ἀρρώστια ἤθελεν τύχει ἕως τὸν χρόνον. Νὰ εἶναι πρόθυμος εἰς τοὺς ἀρρώστους τοῦ Κάστρου καὶ νὰ μὴν ἐμπορεῖ ἕως τὸν χρόνον νὰ ἐβγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸν τόπο.

Καὶ οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ὑπόσχονται νὰ τοῦ δίνει τὸ κοινὸ τοῦ Κάστρου ριάλια ἐβδομήντα· λέγω Ν° ριάλια 70, διὰ τὸν χρόνον ὀλάκερον, διὰ τὰς φλογοτομίες καὶ βίζιτες ὅπου ἤθελεν κάμνει. Καὶ ὅστις ἤθελεν δώκει γιαιτρικὸ νὰ τοῦ τὰ πληρώνουν ἐκεῖνοι, ὅπου τὸ παίρνουν.

Οὕτως ἐταιριάσασιν καὶ ἐσυμφώνησαν, τὸ ὅποιο τὸ βεβαιώνουν τὰ μέρη μὲ τὴν ὑπογραφήν τως ...».

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΩΝ ΘΕΡΜΙΩΝ ΓΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑ ΣΕ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

1793, 21 Αυγούστου

«Εἰς τὰ ἴχνη τῶν ὑψηλοτάτων καὶ πολυχρονίων ἀθθεντῶν μας γονυκλιτῶς προσπίπτοντες ἀναφέρομεν δουλικῶς ἡμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, ὅτι ἐλθόντες εἰς Ναξίαν τὸν μπιτιρμὲ τῶν νησιῶν μας· μὲ τὸ νὰ μὴν ἐστάθῃ εἰς Ντριὸν ὁ βασιλικὸς ἀκαταμάχητος στόλος, ἔκαμαν κοινὴν σύναξιν τῶν προεστώτων ὁ οἰκονόμος Θερμιῶν, ὁ πρωτέκδικος Θερμιῶν, ὁ λογοθέτης Ἀντύπας καὶ ὁ Γιαννάκης Ἀντύπας, οἵτινες ἐχρημάτισαν ἐπιστάται τοῦ κοινοῦ Θερμιῶν κατὰ τὸ 1789 ἔτος, καὶ μᾶς ἐφανερώσαν ὑψηλὸν προσκυνητὸν μπουγιουλδὶ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ πολυχρονίου ἡμῶν ἀθθέντου, προστάζον ὅτι μὲ τὸ μαραφέτι τῶν κοτζαμπάσηδων τῶν νησιῶν νὰ ἀποφασισθῇ, ἂν τὸν τζερεμέ, ὁποῦ ἐπλήρωσαν οἱ ρηθέντες τέσσαρις ἐξ αἰτίας τοῦ Λάμπρου, ὅπου ἔστειλε καὶ ἐσκότωσε τὸν Νικολάκη Ρώταν, βοεβόδα Θερμιῶν, πρέπει νὰ τὸν πληρώσουν οἱ τέσσαρις αὐτοί, ὁποῦ ἐπιάσθησαν, μὲ τὸ νὰ εὐρέθησαν ἐπιστάται τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ κοινὸν τῶν Θερμιῶν. Διὰ τοῦτο κάμνοντες κάθε λογῆς ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐστοχάσθημεν ὅτι μὲ τὸ νὰ εὐρέθησαν ἐκείνον τὸν χρόνον ἐπιστάται, ἐπιάσθησαν καὶ ἐπλήρωσαν τὸν τζερεμέ, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ἐδοκίμασαν καὶ μύρια πάνδεινα εἰς τὸ κάτεργον. Καὶ ἂν δὲν ἦτον εἰς τὴν δούλευσιν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ, ὅποιοι ἄλλοι ἤθελον εὐρεθῇ, ἤθελον δοκιμάσει τὰ ὅμοια. Ἄρα ἐξ αἰτίας τῆς δουλεύσεως τοῦ κοινοῦ ἐπλήρωσαν αὐτὸν τὸν τζερεμέ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εὐρομεν εὐλογον, ὅτι αὐτὴν τὴν ζημίαν νὰ τὴν πληρώσει τὸ κοινὸν καὶ ὄχι μερικῶς νὰ ἀφανισθῶσιν αὐτοὶ οἱ τέσσαρις. Οὕτως εὐρομεν εὐλογον, ἐν φόβῳ Θεοῦ, χωρὶς τινὸς φιλοπροσωπίας, διότι ὅταν ἐκεῖνοι ὁποῦ δουλεύουν τὰ κοινά, χωρὶς ἐδικὸν τοὺς πταῖσμα τζερεμίζονται, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εὐρέθησαν εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ κοινοῦ πάσχουσιν, δὲν ὑπάρχει τρόπος πλέον νὰ μείνῃ κανένας προεστὸς εἰς τὴν δούλευσιν τῶν νησιῶν μας ...».

270

1654-1813. Νοταριακά καὶ ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Κεφαλονιά.
Γ. Μοσχόπουλος, *Ένας κώδικας της μονής Αγ. Γερασίμου στα Ομαλά της Κεφαλονιάς (1675-1763)*, Αθήνα 1998, σ. 31-37, 59-60, 70-71, 78-93, 125-145, 156, 227, 229, 256-260, 262-271, 299-302, 310, 312-330, 344-345, 359-360, 362, 381-383, 394-397, 400, 402-422, 424-434, 440, 442, 444-459, 463-475.

271

1655-1777. Κώδικας Θεσπισμάτων της «Κομπανίας τῶν Ῥωμαίων Πραγματευτῶν» του Σιμπίου Τρανσυλβανίας (χφ. BAR MS. gr 976). Ο κώδικας συντάχτηκε κυρίως ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Ἀδάμη που διετέλεσε μέλος καὶ «γιουρίτος», δηλαδή ορκωτὸς νοτάριος της κομπανίας, κατὰ τα ἔτη 1719-1767(;). Αποτελεῖ ἀντίγραφο τοῦ χφ. BAR MS. gr. 976

